

[Kent Kirk]

udvikling, ja, så kan vi egentlig ikke bruge Danmark som en del af Fællesskabet.

Derfor vil det være forholdsvis enkelt rent teknisk, hr. Ivar Nørgaard, for så melder de andre lande sig ud af Romtraktaten.

Lad mig understrege, at Romtraktaten stadig væk eksisterer på papiret, men de andre melder sig bare ud af den og bliver så enige om en anden samarbejdsform, hvor man stort set følger de samme principper som dem, der er nedlagt i Romtraktaten, og så sidder vi danskere med en Romtraktat, som vi selv kan administrere efter, men der er altså ikke andre deltagere.

Hvad ville man gøre, hvis man var medlem af en forening og man ikke kunne få foreningen til at fungere? Ville man så bare acceptere, at det hele blev kaos? Ville man så ikke på en eller anden måde forsøge at lave nogle vedtægter for denne forening, således at den blev mere effektiv og man fik fjernet de sten, der lå og forhindrede funktionen af den pågældende forening?

Derfor er vi ikke i tvivl om, at vi anbefaler den danske befolkning at stemme ja til denne EF-pakke, også fordi det betyder, at vi bekræfter, at Danmark er et troværdigt medlem af det europæiske samarbejde. Det er også noget, der bør betyde noget for befolkningen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

For hurtighedens skyld vil jeg tillade mig at sammenfatte svarene til hr. Albrechtsen, hr. Ivar Nørgaard og hr. Anker Jørgensen.

Det er sandt, at det er begrænsede ændringer, som nu sker i traktaterne, det er små ting, der ændres, og det er jo netop det, som set med danske øjne er så tiltalende. Men virkningerne, hvis vi sagde nej, ville politisk og økonomisk blive meget store og uoverskuelige. Det er jo ikke alene regeringspartierne, som gør opmærksom på dette i disse dage, det gør også mange kyndige fra fagbevægelsen og fra socialdemokratiet. Mange af os føler, at det drejer sig om mere end ja eller nej til pakken. Bliver det et nej, kommer Danmark ud i en isolation, som vil være meget farlig. Vi bliver da ikke smidt ud. Hvorfor vil man nu postulere, at nogle af os har sagt det? Hvem er det, der har brugt det udtryk? Selvfølgelig bliver vi da ikke smidt ud, hvis vi siger nej til traktatændringerne, vi

kan da bruge vetoretten, men regeringen har den opfattelse, at det ville være uklogt, for problemerne er ikke løst dermed. Vi mener, det vil være klogt nu at sige ja, for så får vi en løsning på Danmarks og EFs fremtid, som er meget, meget moderat. Vi mener, det er et klogt kompromis, der foreligger, og derfor anbefaler vi et ja.

Må jeg så blot sige til sidst til hr. Anker Jørgensen, som også gav mig råd om, hvordan jeg burde bære mig ad under den informationskampagne, som nu forestår: det er nok bedst, at jeg selv afgør, hvordan jeg vil udtale mig. Jeg ville ønske, hr. Anker Jørgensen kunne sige det samme.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Statsministeren siger nu, at vi bliver da ikke *smidt* ud af EF. Hans gruppefælle, hr. Kent Kirk, siger, at det kommer til at foregå på den højst interessante måde, at de andre – jeg ved ikke, om de smider sig selv ud, men de går ud af Romtraktaten. Jeg vil gerne have forklaret, hvordan det skal foregå. Skal Danmark sidde tilbage med hele Kommissionen? (*Munterhed*). Bliver hr. Henning Christophersen så ikke let at vælge til præsident for den? Det må blive særdeles nemt – og det vil han jo nok være glad for. Og sikke nogle bygninger vi får tag i dernede! Meget interessant: Danmark alene om Romtraktaten!

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Ja, det lyder meget morsomt, når hr. Ivar Nørgaard beskriver denne situation, og i virkeligheden er det jo også en komisk situation, socialdemokratiet har bragt folketinget i. Jeg tror nu ikke – det vil jeg gerne understrege – at det er en øjeblikkelig situation, der opstår; jeg tror ikke, der er nogen, der har den tanke i dag, men det, jeg beskriver, er en politisk udvikling, en politisk proces, som vi langsomt vil sætte i gang i de andre medlemslande, og den kan ende i den nævnte situation.

Det er da rigtigt, som hr. Ivar Nørgaard siger, at så vil vi komme til at sidde alene med Romtraktaten og de store bygninger – Berlaymontbygningen, og hvad de ellers hed-